

RONALD KOEMAN

VOORWOORD JOHAN CRUIJFF

Inhoud

Voorwoord Johan Cruijff	11
Inleiding	14
De Wijert	22
Helpman en GRC	28
Vedette van FC Groningen	37
Bartina	49
Beschoten in militaire dienst	66
Moeizaam begin bij Ajax	69
De invloed van Johan Cruijff	82
De rel rond Ruud Gullit	94
De eerste Europa Cup	102
Het fenomeen Romário	111
Ongelukkige start bij Barcelona	119
De tweede Europa Cup	126
Na vier titels toch teleurstellend afscheid	136
Het gemiste EK van 1984 en het WK van 1986	141
De Europese titel met Oranje	146
Het rampzalige WK van 1990	159
De laatste toernooien met Oranje	172
Toch naar een Nederlandse club: Feyenoord	185

Het afscheid in De Kuip	196
Debbie, Tim en Ronald junior	204
Assistent van Guus Hiddink	211
Terug in Barcelona	215
Hoofdtrainer van Vitesse	225
Onverwacht naar Ajax	235
Kampioen met Ajax, ondanks alles	244
De clash met Louis van Gaal	252
Europees succesvol met Benfica	263
Rumoerige start in Eindhoven	269
De bizarre titel met PSV	274
De ontspoorde trein van Valencia	285
Een jaar sabbatical	294
Na vijf maanden ontslag bij AZ	301
Onverwacht trainer van Feyenoord	311
Succes in De Kuip	318
De trainersvisie	331
Statistieken	356
Dankwoord	393

Voorwoord Johan Crujff

Nadat ik een jaar bij Feyenoord had gespeeld en daarna een jaar niks had gedaan, werd ik in 1985 technisch directeur bij Ajax. Ik mocht me namelijk nog geen trainer noemen omdat ik het vereiste diploma niet had. Met Tonnie Bruins Slot, Spitz Kohn en Cor van der Hart had Ajax trouwens al drie gediplomeerde trainers in dienst. Ronald Koeman speelde op dat moment al twee jaar bij Ajax. Ik kende hem als voetballer al vrij goed en zag in hem meteen een libero. In de twee jaar daarvóór speelde hij vooral op het middenveld.

Ajax had een heel goed en vooral heel jong elftal, waarin Ronald uitstekend paste. Wie zo'n goede lange pass had als Ronald – waardoor hij meteen de voorhoede kon bereiken – en ook nog zo'n inzicht, móést wel libero worden. Bovendien bracht hij rust in de opbouw en dat had dit jonge team nou net nodig.

Ronald mocht zelf bepalen wanneer hij vóór of achter zijn verdediging ging spelen. In het kader van iemands ontwikkeling moet hij dat zelf aanvoelen en ervaren. Dat is hem uitstekend gelukt: Ronalds inzicht werd zelfs zijn handelsmerk. Daar zijn trouwens wel heel wat discussies aan voorafgegaan. Dan dacht Ronald al dat hij het kon en dan zei ik weer wat hij nog fout deed. Soms ging hij daar weer tegenin; het waren mooie momenten. Op een gegeven moment riep hij zelfs dat ik 'nou eens

mijn kop moest houden'. Dat vond ik wel leuk. Ik kon me best voorstellen dat hij dat eeuwige gezeur van mij weleens zat was.

Dat inzicht was een extreme kwaliteit, maar Ronald kon ook goed organiseren, mensen sturen. Het is ook logisch dat je dat kunt als je inzicht hebt. Op den duur wist hij precies wanneer hij kon doorschuiven naar het middenveld en zelfs nog verder, voor dat enorme schot van hem. Hij heeft als libero natuurlijk niet voor niks zo veel doelpunten gemaakt. Waar sta ik, hoe kan ik tegenstanders buitenspel zetten – een aanvallende handeling, vind ik –, Ronald beheerste het allemaal, zeker toen hij later bij Barcelona speelde. Ronald had ook een goede inspeelpass. Zijn passes waren een zekerheid en ook aan zijn vrije trappen en penalty's mankeerde niets. Hij scoorde als libero niet voor niks zo veel, ook bij het Nederlands elftal.

Ronald was natuurlijk niet snel en niet sterk in de een-tegen-eenduels. Dan moet je dat ondervangen met andere kwaliteiten om je heen. Dat lukte hem vooral bij Barcelona aardig. Daar speelden we vaak met drie verdedigers, van wie Ronald er één was, en daarvoor speelde Pep Guardiola, die eigenlijk ook geen verdediger was. Ronald was ook geen *verdedigende* verdediger, veel meer een *voetballende* verdediger.

Jammer dat Ronald al vertrok bij Ajax nadat ik hem één seizoen had meegemaakt. Ajax had financiële problemen, ik wilde daarop inspelen door de salarissen aan te passen. Ik wilde dat de spelers bij winst hogere premies zouden krijgen en een lager vast salaris.

De zaakwaarnemers van Ronald waren het daar geloof ik niet mee eens. Daarom ging hij naar PSV. Maar het respect voor hem heb ik altijd gehouden, anders had ik Ronald later ook niet naar Barcelona gehaald. Daar kon hij rustig opbouwen door bijvoorbeeld Eusebio of Guardiola in te spelen, maar evengoed meteen te passen op Stoitchkov voorin.

In Barcelona hebben we nog jarenlang naast elkaar gewoond. Als burens leer je elkaar ook privé kennen. Ik vond Ronald een bijzonder aardig mens en ook onze vrouwen konden goed met elkaar opschieten. Ik heb zijn kinderen van dichtbij zien opgroeien in Barcelona. De families trokken met elkaar op.

Als je als voetballer inzicht hebt en je kunt redelijk trainingen geven, dan moet het heel raar lopen wil je geen goede trainer worden. Zo ging het met Ronald dus ook. Hij kan goed coachen en zit bij Feyenoord nu in dezelfde situatie als ik indertijd bij het jonge Ajax. Het positieospel beheerst hij natuurlijk uitstekend en Ronald moet constant corrigeren. Dat deed ik dus ook bij hem in de tijd van Ajax. Voor een trainer zijn dat juist de leukste dingen. Maar ik heb nooit iemand de schuld gegeven van fouten. Barcelona heeft zich onder Rijkaard en later Guardiola een gigantische status aangemeten. Als Ronald zich als trainer zo blijft ontwikkelen, waarom zou hij daar dan ook geen trainer kunnen worden?

JOHAN CRUIJFF

Erwin bij de wieg van zijn broertje.

Portret als basisscholier.

In 1986 voor
VI Junior op
de foto met
Erwin (KV Mechelen)
en ijshockeyspeler
Johan Toren
(GUS Bears).

RONALD KOEMAN

Met 193 doelpunten is Ronald Koeman de meest productieve verdediger aller tijden. De libero met

het daverende afstandsschot vergaarde roem bij Ajax, PSV, Feyenoord, Oranje en vooral Barcelona. In 1997 zweek *Het Kanon*. Hij werd trainer. Ook in dat metier laat Koeman zich niet onbetuigd. In 2011 keerde hij terug in De Kuip en daarmee schreef Koeman opnieuw geschiedenis: niemand anders was zowel speler als hoofdtrainer van Ajax, PSV én Feyenoord, de traditionele top drie in Nederland. In zijn vijftigste levensjaar blik Koeman met auteur Bert Nederlof terug op zijn rijke carrière. Verder ontsluit dit boek ook Koemans privéleven, dat in 2010 een dramatische wending nam. Johan Crujff, leermeester, voorbeeld en vriend, schreef het voorwoord.

BERT NEDERLOF

